

Pr. prof. Adrian Chiagă

Prof. Cristina Chiagă

Împărăția virtuților

6

ÎNTELEPCIUNEA

Sfetnicul virtuților

Sfânta Mare Muceniță Ecaterina

EDITURA EGUMENIȚA

2024

Cuprins

Împărăția virtuților	5
1. Prințesa cea frumoasă	7
2. Inelul din cer	12
3. Mai înțeleaptă decât toți înțelepții	18
4. Mireasa lui Hristos	23
5. Credința menajerei	30
Înțelepciunea - Sfetnicul virtuților	39
Cu virtuțile la joacă	43
Rezolvări	51
Bibliografie	53

Împărăția virtuților

Ce minunat este să trăiești în Împărăția Iubirii! Totul este frumusețe, mireasmă și bucurie. Ți amintești ce căuta în basme Făt-Frumos? Așa este și în această împărăție: tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte.

Sfetnicul împărătesei este **Înțelepciunea**. Tot timpul stă lângă Iubire. Doar alături de Înțelepciune, Iubirea a putut realiza cele mai frumoase lucruri. Și nicio hotărâre nu ia până nu se consultă cu sfetnicul acesta de seamă.

Înțelepciunea știe să ia cele mai bune decizii, gândește limpede, nu se grăbește când trebuie să săvârșească un anumit lucru. Este prietenă bună cu Judecătorul virtuților: Cumpătarea. De altfel, orice virtute mai întâi trebuie să treacă pe la Înțelepciune, dacă dorește să ajungă la Împărăteasa Iubire. Orice faptă bună ai face trebuie să o treci prin cuptorul înțelepciunii.

Tot timpul este alături de Credință. Când Iubirea stă pe tronul ei mareț, lângă ea, pe două tronuri mai mici, au loc de-a stânga și de-a dreapta Credința și Înțelepciunea.

Poate te aștepți să o vezi pe Înțelepciune tânără și frumoasă, cu fața strălucind de fericire. Nu, acest sfetnic este

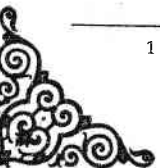

mai degrabă bătrân. Dar în același timp este senin, cu părul alb, ochii albaștri ca cerul senin și vocea... da, o voce cristalină, ce parcă picură miere. Și da, chiar dacă e bătrână, este neasemuit de frumoasă: „Ea este mai frumoasă decât soarele și decât toată orânduirea stelelor; dacă o pui alături cu lumina, înțelepciunea o întrece”¹. Bătrână de ani, dar veșnic frumoasă! Atât de drag îmi este să o privesc și să o ascult! Parcă nu m-aș despărți niciodată de ea. Simți că trăiești în paradis când te afli în preajma ei!

„Cine nu are bătrân, să-și cumpere!” Cine nu are înțelepciune, să o caute, că fără ea nu poate intra în Împărăție. Nu deșteptăciunea și multa cunoștință te duc la înțelepciune. Înțelepciunea fără Iubire este nebunie! Înțelepciunea departe de Dumnezeu te poate distruge. O viață trăită în „frica de Dumnezeu”, adică în stăruirea cu credință, în iubirea față de Dumnezeu, revărsată cu milostivire și față de semenii, poate să te facă să dobândești adevărata înțelepciune!

Îți voi prezenta acum o fată extrem de înțeleaptă! Ești curios să afli cine este? Să cunoaștem împreună viața frumoasei și înțelepte Sfinte Ecaterina.

¹ Înțelepciunea lui Solomon 7, 29.

Sfânta Mare Muceniță Ecaterina

1. PRINȚESA CEA FRUMOASĂ

Pe când împărații Maximian și Dioclețian împărțeau lumea, bogații împărțeau banii luați de la săraci, statuile zeilor se înălțau prin cetăți și peste toți împărăția nevăzut Hristos, Împăratul împăraților, în cetatea vestită a Egiptului, Alexandria, s-a născut o copilă preafrumoasă. Toată cetatea s-a bucurat de nașterea sa. Doar nu era un copil obișnuit, ci fiica guvernatorului Alexandriei, Consta. În tot Egiptul Consta era socotit ca un împărat.

Ecaterina, prințesa Alexandriei, așa cum o numeau toți, creștea pe zi ce trece cu înțelepciunea și cu frumusețea. Consta a plătit pe cei mai mari profesori alexandrini ca să-i sporească fetei înțelepciunea. Așa a ajuns Ecaterina să cunoască din cărțile vechi și de la profesorii ei toată filosofia antică de la Homer, Virgiliu, Aristotel, Platon și de la mulți alții.

Locuitorii cetății admirau zilnic frumusețea fetei. Tânăra avea acum optsprezece ani, fiind înaltă, slăbuță, cu părul blond și ochii albaștri. Dar mai mult strălucea cu ascultarea, cuminența și mai ales cu înțelepciunea cea desăvârșită. Respecta pe toată lumea și căuta să ajute de fiecare dată când se ivea un prilej.

LIBRIS

We know
books

Toate rudeniile o sfătuiau să se mărite cu un băiat de neam bun, că doar, de, se cuvenea ca împărăția tatălui ei și marea avere să rămână pe mâini bune. Înțeleapta Ecaterina iubea însă fecioria și nu dorea să se căsătorească. La insistențele mamei și ale celor din jurul ei, fata a zis către dâșii:

- Dacă doriți să mă mărit, atunci să-mi căutați un tânăr care să fie asemenea mie: de neam bun, bogat, frumos și înțelept. De este cineva care să aibă aceste patru daruri, atunci mă voi căsători cu el. Dacă nu, înseamnă că nu este vrednic de mine!

Din toată împărăția și-au făcut prezența mulți pețitori. Erau de neam bun, înalți ca brazii, voinici, unii chiar foarte bogați, ba se mai nimerea și câte un frumușel printre ei, cu toate că nu se comparau cu frumusețea și delicatetea Ecaterinei. Dar când venea vorba de înțelepciune...

- Eu nu mă mărit cu un băiat neînțelept. Vreau să fie cărturar!

- Dar privește, fata mea, câți tineri de neam bun au venit să-ți ceară mâna, zise mama. Ce să mă mai fac eu cu tine?

Văzând că nimic nu sporește, mama, fiind creștină în ascuns, a luat-o pe fiica ei și împreună au mers la un preot bătrân pentru a-i cere sfat. Acesta trăia în afara cetății, într-un loc ascuns. Părintele, blând și smerit, a văzut chipul cel preafrumos al Ecaterinei, dar mai ales, pricepând din cuvinte înțelepciunea ei, și-a pus în minte să o „vâneze” spre credința cea adevărată.

- Eu cunosc un tânăr minunat care te întrece în toate aceste daruri. Frumusețea Lui întrece strălucirea soarelui, iar prin înțelepciunea Sa face ca toate de pe pământ să meargă bine.

